

KYRKJEBLAD

FOR
DAVIK

Nr. 136

Kjem ut
kvar manad

Februar 1942

Utgjevar og redaktor:
Prost Slaatteliid
Davik

13. årg.

Herren råder!

Herren råder! Hans storhets makt
alt det som lever, er underlagt.
Hans høyhets velde
urokket står som de høye fjelle.

Herren råder! Hans trone står
fast gjennom evighets tusen-år.
Tross tidens strømme
evig varer hans kongedømme.

Herren råder! Hans viljes ord
styrer den hele, den vide jord.
Når kulden kommer,
sender han håp om en herlig sommer.

Herren råder! Hans visdoms vei
fører til himmeriks lande deg.
Da alt fortaptes,
det ved Hans nåde dog atter skaptet!

Vær stille for Herren.

Vær stille for Herren og vent på ham. —
Så skrev den gamle sanger for flere tusen
år siden. Og i dag er denne formaning ikke
mindre nødvendig.

Å være stille for Herren er troens største
og vanskeligste kunst. For det er så meget
som vil forstyrre den hellige stillhet.

Verden er alltid urolig.

Men nå mere enn før. Der har sikkert
aldri i verdens historie vært en så larmende
og urolig slekt som var. Løsenet er: For-
tere og fortære, tillands og tilvanns, over
jorden og under vannet!

Menneskehjertet er alltid urolig.

Men nå mere enn før. Det ser ut som
menneskene frykter stillheten og ensomheten.
Og som etter en stilltjende overenskomst
hjelper de hverandre å unngå stillheten.

Også vi kristne er dypt merket av tidens
larm.

Man fristes til å spørre: Mon der i disse

19 århundrer noensinne har vært en så lar-
mende og støyende kristenslekt?

Det var en tid da Guds folk ble kalt »de
stille i landet«. Men det er riktignok over
1900 år siden.

Og her i landet var det en tid da Guds
folk ble kalt »lesarane«. Jeg er ikke sikker
på om de troende med rette bærer dette navn
lenger nå.

Til vår utadvendte, rastløst arbeidende
slekt kommer ordet: Vær stille for Herren!

Han som bor i den evige stillhet, ser vår
larmende nød, og lenges etter å få gi oss
stillhetens evige lykke og kraft. Derfor
hvisker han vennlig til alle stundesløse, for-
jagede og margløse kristne: Vær stille! Det
er stillhet du trenger.

Herren var ikke i stormen og ikke i jord-
skjelvet og ikke i ilden, men i den sakte
susen. Og den hører man ikke uten at man
lar seg lokke inn i stillheten.

Det er en daglig bøn i mitt hjerte at den
unge slekt av kristne må eie en mindre ut-
advendt, en mindre larmende kristendom
enn den vi eldre tilhører. Den oppgave som
venter på de unge nå er ikke så meget å
utvide arbeidsprogrammet eller øke arbeids-
mengden eller forhøye arbeidstempoet, men
meget mere å befeste kristenlivets *innerside*.
Å be og stride fram en mindre overanstrengt,
en mere sann og lødig kristendom, som bedre
star sin prøve i det daglige liv.

O. Hallesby.

Modres innflytelse.

Modres innflytelse kan være forskjellig.
Herodias' datter anholdt om Johannes' hode.
Hvordan kunne hennes hjerne finne på noe
slikt! Det skrev seg fra hennes mors inn-
flytelse. Ser dere ikke, mødre, hvor meget
eders barns liv beror på eder.

En dame spurte en gang Napoleon: »Hva tror De Frankrike mest behøver?«

Napoleon så på henne og svarte: »Mødre.«

La oss få gudfryktige mødre, som helliger sitt liv i Herrens tjeneste, og hele menneskeheden skal snart være ført til Jesus. Man har sagt, at den hånd som passer vuggen, styrer verden. De lærdomme som I, mødre, innplanter i eders barns sinn, førenn noen annen har hatt innvirkning på dem, vil enten føre barnet til Jesus eller bort fra ham. — Merk dette! Det inntrykk barnet får av sin mor varer lengst, enten det er godt eller dårlig.

Jeg så en gang et lite fuglerede vugge i vinden. I redet fantes ennu egg, men de var gamle, kolde og sprukne. Oppe i treetoppen kvitret fuglene så gla som om en engel hadde hvisket hemmeligheter i deres øre. Jeg tenkte da at disse egg også skulle ha blitt utviklet til lignende sangfugler om de blott hadde hatt en trofast mor. Ja, mødre, omsorgsfulle og gudfryktige, behøver vi. — Våre barn vil ikke savne mødre som er motedamer, teaterbesøkere, men riktig trofaste, gudfryktige mødre som føler ansvaret for sine barn.

Hva slags mor er du?

Er du en sådan som leder din sønn, din datter til Jesus? Hvilke råd gir du dem? Hvilke prinsipper innprenter du i dem der de pusler omkring deg? Hva slags tale hører de? Oppfostrer du hos dem gudsfrykt og en våken samvittighet? Du kan klæ dem så pent du vil og lære dem de beste vaner, allikevel blir de ikke edle kvinner og menn, om ikke du lærer dem å elske Gud.

Du, mor, hva lærer du dine barn? Du skal en gang stå til regnskap for dette overfor Gud. Mon dine barn noensinne har sett deg be?

En mann i England ble en gang dømt til døden for mord. Hans mor fikk lov til å se ham for siste gang. Hun stod på den ene side av jerngitteret og sønnen på den annen. Moren gråt og sa: »Jeg har ennu aldri lært deg noe ondt.«

»Nei, det har du ikke,« svarte sønnen. »men du har heller aldri lært meg noe godt. Hadde du det gjort, skulle jeg kanskje ikke stå her i dag.«

Du er kanhende god mot ditt barn, men du er det på verdens vis, du gir det alt det ønsker, og således bereder du for ditt barn veien til fortapelse.

Gud ga deg barnet for at du skulle fostre det overensstemmende med hans tanker, som er meget høyere og herligere enn våre. Ditt barn trenger å bli ledet til Jesus.

Mødre! Er ikke dette eders attrå? Hustruer og søstre! Be at Kristus må komme til eders hjem! La ham velsigne eder! Han venter på å få bli eders venn, eders frelser og konge.

Gipsy Smith.

Juletanker.

Enda en gang har julen kommet til oss for å syne oss hvor usigelig høyt Gud har elsket oss. Han har elsket oss med en styrke og et alvor som er uendelig. Hvor stor må ikke den herlighet være som Gud har tiltenkt oss.

Alle gleder seg til julen, små og store. Men det gjelder om å feire julen til ære for Gud. Tenk om vi kan få feire ved Guds kraft den store julefest oppe hos Gud i de himmelske boliger, som Jesus for snart to tusen år siden gikk hen for å berede for elendige og forkomne syndere. Hjelp oss Gud å bli verdige gjester i den himmelske brudesal, at vår bryllupsklædning må være ren og rensset med Jesu dyre blod. De nådetanker som Gud nå har imot deg, må vike plassen for dom og refsing dersom du ikke vil ta imot frelsen, men bare setter ut og viser det fra deg. Hør på hans kall når han beder den onde forlate sin vei og den urettferdige sine tanker, og når han lover at Herren skal vise miskunn og at vår Gud, han som selv kom for å frelse, skal rikelig forlate. Måtte ingen av oss vende oss bort fra dette nåderike kall. Måtte ingen av oss tenke at vi ikke trenger det. Tenk på den bør av synd som vi har lesset på oss bare siden siste jul. Vi trenger tilgivelse. Og vi må søke til Gud, så han kan stryke ut vår synderegning med forsoningen ved Jesu blod som renses fra all synd. — La oss leve det året vi nu er gått inn i, i Jesu navn, og la Gud være vårt alt i liv og død.

Hver gang vi åpner en kirkes dør
minnes vi dem som levet før.
Også de går til kirke sammen
under et lydt, livsalig amen.
Også de under sang og bønn
hilser den Guds enbårne sønn.
Alle frister vi motgangs vær,
alle mister vi venner her.
Dog når vi evighets frøkom verner,
sees vi skal under andre stjerner.

Ole A. Leirgul.

Våre døde.

23. des.: Peder Paulsson Oldeide, ug. fiskar; f. 1905; ulukkestilfelle.
28. des.: Oline Kroken, enkje; f. 1862; alderdom.
28. des.: Noe Iversson Dombestein, e., kårmann; f. 1849; alderdom.
9. jan.: Oline Olsdr. Sørvik, fiskars kone; f. 1869.
17. jan.: Anton Jørgensson Åse, e. kårmann; f. 1854; alderdom.

Lær mig, o Gud, ret at betenke
Min Død, og naar jeg segner ned,
Min Sjæl i Jesu Saar at sænke
og dø i sand Bodfærdighed.

Notisar.

Døpte: 26. des. Arne Bernt, f. 9. nov. av f. Peder Paulsson Midtbø og k. Aletta Andersdr. (f. Førde). — 28. des. Kåre, f. 29. nov. av f. lærar Johannes Olsson Hatlegjerde og k. Ragna Kristofersdr. (f. Midtbø).

Basar. Ålfot 3. nov. til heidningmisjonen 256 kr.

Til sjukeroktlaget er innkomme: Lagspengar: Rimstad 32 kr., Oldeide 9, Haus 4. — Maibloomar: Rimstad 12, Oldeide 5. — Lodd: Hennøy, Elde 5, Oldeide, Haus 10. — Merke: Hennøy, Elde 2, Oldeide, Haus 4. — Basarar: Kjølisdal 350, Haus 139, Rimstad og Maurstad 407.65. — Offer: Davik 57.58, Kjølisdal 15.75.

Ålfot sokneråd har valt oppatt klokkar Bruland til formann og lærar R. Førde til nestformann. I 1942 skal det vera ofring til Menighetsfakultetet, heidningmisjonen og indremisjonen.

Davik sokneråd har valt oppatt prost Slaattelid og lærar Årdalsbakke til formann og nestformann. Det skal vera ofring i 1942 til Menighetsfakultetet, heidningmisjonen og indremisjonen. Med di kyrkje-departementet har fastsett at Landstad gamle salmebok ikkje lenger kan brukast ved gudstene-ste, vedtok soknerådet samrøystes å råda til at Nynorsk salmebok vert innført. Det skal haldast soknemøte om saka til våren.

Døypenamn. I 1941 vart det døypt 69 born fra Davik. Av dei fekk 48 norske namn: Magne (2), Atle (2), Arne (2), Olav (2), Helge, Per (2), Håkon, Dagfinn, Kåre (2), Oddvar, Magnus, Arnulf, Ragnar, Oddmar, Idar, Odd, Jon, Sverre, Harald,

Leif, Audun, Solfrid, Liv, Magnhild, Åse, Målfrid, Kari, Asbjørg (2), Ingeborg, Aud, Gerd, Eldbjørg, Solveig (2), Randi (= Ragndid), Hjørdis, Alvild, Ingrid, Jorunn, Solbjørg. — 21 fekk utanlandske namn: Anders (av gresk Andreas), Jørgen (dansk av det greske Georgias), Jan (hollandsk av det bibelske Johannes), Klaus (av det greske Nikolaus), Rasmus (av gresk Erasmos), Jakob (bibelsk), Edny (amerikansk?), Petra (3; gresk), Bodil (dansk), Anny (2; engelsk), Ellinor (engelsk), Marit (2; av latinsk Margareta), Berit (av det irske Brigitta), Erna (?), Anne (2; av det greske Anna = hebraisk: Hanna).

Norske namn for norske born!

Kyrkjeleg statistikk for 1941.

	Davik	Rugs.	Ålfot	Ialt
Døpte	21	34	7	62
Konfirmera	11	24	4	39
Vigde	3	6	0	9
Vigde i andre prestegjeld	3	6	1	10
Nattverdsgjester	345	642	61	1048
Jordfesta	9	13	4	26

Ved ofringar og kollektar i kyrkjene i 1941 kom inn: I Davik sokn kr. 835.49, i Rugsund sokn 1403.90, i Ålfot 232.07. — Tilsaman kr. 2471.46.

For 100 år sidan. Døde 24. febr. 1842 Ingeborg Olsdr. Tommerstøl, Gaardmandskone, 53 Aar.

Utvandra frå Davik til Amerika. 1889: Peder Pedersen Førde, Ingeborg Eliasdr. Isene, Jakob Ellefsen Thorlien, Johanne Abelsdr. Myklebust, Thore Jensen Berle, Jakob Andersen Bortne, (kårmann, f. 1826), med kona Anne Olsdr. Endal og dotter Kristianne; Helge Olsdr. Solum Nore med 2 born, Anders Rasmussen Hole med kona Synneve Abelsdr. og 1 barn, Helene Iversdr. Nore, Eiling Johnsen Sollidbakke, Rasmus Rasmussen Nore, Botolf Knutsen Sundal, Kristianne Rasmusdr. Dommesten, bakar Ole Iversen Dommesten med kona Brithe Andersdr. og 2 born, Steffen Olsen Aardal med kona Johanne Olsdr. og 1 barn.

Fødselsdagar. Karl M. Myklebust fyller 50 år 26. mars. Reinart G. Olsbø vert 60 år 3. mars.

Gudstener:

2. s. i fasta, 1. mars: Davik.
3. s. i fasta, 8. mars: Totland.
Midfaste s. 15. mars: Rugsund.
Maria bodsk. s. 22. mars: Davik
Palmesundag, 29. mars: Ålfot.

Rekneskap for Kyrkjebladet 1941.

Innkome:

Overført fra rekneskap 1940	kr. 1029.63
Bladpengar 1941	> 606.60
Renter i banken 1941	> 20.31
	_____ kr. 1656.54

Utleigg:

Prenting, ekspedisjon og portoutlegg ...	kr. 589.75
Overført til rekneskap 1942	kr. 1066.79

Min beste takk til alle dei som med sine gaver har halde bladet i gang også dette året.

Eg har ofte før halde fram at her er for lite innsende stykke i bladet. I sume andre menighets-

blad er der mykje meir av slike. Dersom ein har noko på hjarta og kjem med det her i bladet, får ein jo i tale praktisk tala alle heimar i heile prestegjeldet. Eg tykkjer der er for få som nyttar dette høvet.

Kvittering for kontingent etter 1. januar: A. H. 10 kr. — Oline Mettenes, P. Kreken, Gustav Sigdestad, Martina Sigdestad, Peder K. Midthjell 2.50. Fru Wiese, Ivar Torheim, Arnoldus Lem, fru Sveine, klokkar Daviknes 5. — Gustav Solibakke 4. — Lærar Midthjell, lærarinne Marta Rimstad, Andreas Åsebø, Rasmus O. Myklebust, Rakel Solheim 3. — Kristense Vik, Valborg Sårheim 2. — Tilsaman kr. 70.50. — Hjarteleg takk til alle.

Hugs på! Fødselsmelding skal sendast til soknepresten innan ein månad etter fødselen. Lysing til ekteskap må ein få ordna hjå presten ikr. 4 viker før ein hev tenkt å ha brudlaup. — Dødsfall må straks meldast til lensmannen. Det er ulovleg å kasta opp grav før det er gjort. — Døpsattestar o. l. kostar 1 kr. + porto. Tingar ein dei skriftleg, bør ein senda med kr. 1.20 i frimerke.

Soga um Saul frå Tarsus. (Framhald).

Elymas var ein slik mektig og lærd mann; hans evner var så merkelege at Sergius Paulus hadde stor interesse for han. Han representerte den åndsretning som på den tid hadde den sterkaste makt over sjelene i den romerske verda.

Paulus byrja å tala, og prokonsulen kjende snart at her var meir enn argument og ord. Han merka at her var ei åndeleg kraft i arbeid som han aldri hadde kjent før. Denne krafta dreiv Elymas fram til strid. Han måtte vinna over den eller missa den vurdningen han hadde. Førelsinga vart til ein holmgang, og det, som sume av dei sterki gripne tilhøyrarane merka, ein holmgang mellom veldige usynlege makter.

Dette var føremålet med botsstriden i Damaskus, med dei to åra i faste og bøn i øydemarka i Arabia, med dei åtte åra i sjøvtukt og einsemd i Tarsus, med misjonsverksemda i Antiokia og hjelpearbeidet for dei sveltande i Jerusalem. Ei veldig makt styrde Paulus og gjekk ut frå han, og Herren gjorde ved sin apostel det same teikn på Elymas som han hadde gjort på Paulus utanfor Damaskus. Han gjorde han blind, og mannen gjekk bort over steingolvet, trivlande etter hjelp, men ingen våga å hjelpa han. Venteleg vara det berre ei tid, slik som med Paulus, kanskje hang det saman med ein hard og langvarig hovudverk.

Kva var det som var hendt? Evangeliet hadde teke opp striden med den makt som hadde den sterkaste innverknad på sjelene i romarriket, og hadde vunne, medan representanten for keisaren såg på. Herren hadde ved Paulus reist krav om herredømet over riket. Kyrkja hadde synt sin rett til å kalla seg den ålmenne, katolske kyrkja.

XIII.

Apostlane flydde no over til fastlandet. Dei tok ein båt til Pomfylia og drog til Perge. Dei preika ikkje i Pomfylia då dei kom dit. Kva gjorde dei? Ein merkeleg ting, dei gjekk i lange dagsmarsjar tvers gjennom det uhelsuge Pomfylia, over Trususfjellet, som var illgjete for sine røvarar, på ein fårleg og lite nytta veg, fordi den var den snaraste til Antiobia i Pisidia, ein romersk garnisonsby omlag 4 000 fot over havet, attmed den storfelte riksvegen til Efesus. Dei tenkte ikkje å stansa der, fortel Paulus, som ville fara lenger. Venteleg ville dei til Efesus. Og grunnen til at dei tok denne vegen, var vel at det sume tider på året var uråd å fara langs med kysten frå Attaliā til Efesus fordi det bles ein stendig nordvest-vind.

Denne fårlege planen gjekk for vidt, tykte Johannes Markus, og han vende heim att til mor si i Jerusalem. Apostlane kom trygt fram til Antiobia, men då var Paulus hardt sjuk, og difor laut dei stogga der. Dette var den sjukdomen som kom att gong etter gong i Paulus's liv seinare; det var venteleg ei streng form av malariefieber. Det var ei leid uheppe og brigda planane deira.

Paulus greidde ikkje å reisa vidare, men han kjende at han kunne preika. Difor gjekk han til synagogen på sabbaten, og vart som vanleg bedt om å tala til kyrkjelyden. Han hadde synt evangeliet si makt framfor prokonsulen, men hadde ikkje kalla han til å ta imot det. No ser vi for fyrste gong den store misjonæren bera fram evangeliet.

I Galatarbrevet fortel Paulus oss at han var svært sjuk, at han såg lögleg og elendig ut, og folk vart nok forundra og smilte, då innbydinga til å tala vart mottaka, ikkje av den vurdslige og tiltalende Barnabas, men av denne samansokne, febersjuke, bleike vesle mannen.